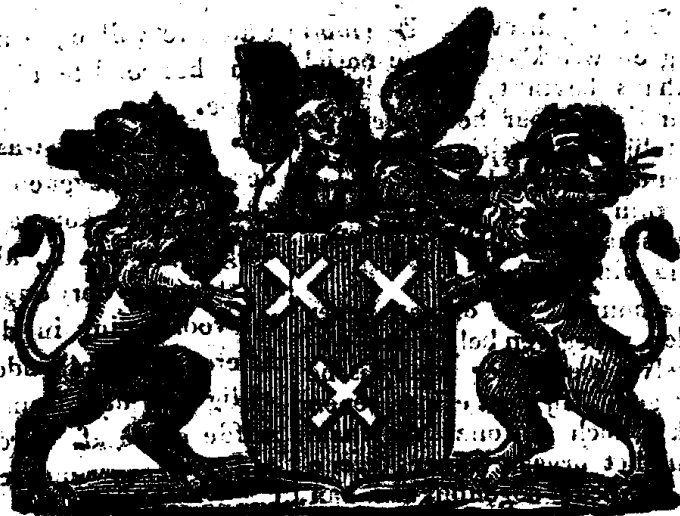

Staats- en Letterkundig
Nieuws- en Wetenschappelijk
Zondag en Maandag den
8 en 9 Januarij.

De BREDASCHÉ COURANT verschijnt geregeld zes malen per week en is door het geheele Koninkrijk, tegen 6 het kwartaal, franco per post oordrygbaar.
Alle inzigdingen van bijdragen (die van belangrijken inhoud zullen worden met dankbaarheid ontvangen worden) geschiedt franco aan de uitgeverij BROESE & Co.
Alle advertentien, op formaat regel gesteld, worden geplaatst tegen 20 cents per regel.

De GOUVERNEUR DER PROVINCE NOORD-BRABAND, ontvangen hebbende een missive van den Heere Staatsraad, ad interim belast met de Directie van het Departement van Binnenlandsche Zaken, van den 19den dezer, litt. J, daarbij den Gouverneur autorisierende, om, zoo lang de korpsen der Noord-Brabandsche Schutterijen, niet in vasting, gesloten worden, welke in staat van beleg zijn verklaard, of kantonnementen buiten dezelven bereikken, op grond van Z. M. S. Besluit, van den 29sten November 1830, Plaatsvervangers voor de leden der gemelde Schutterijen aan te nemen.
Brengt zulks ter kennis van de Stedelijke en Plaatselijke Besturen in deze Provincie, met informatie, dat voortaan iedere woensdag der week, des voormiddags ten 10 ure, op het Hôtel van het Gouvernement, de Gouverneur en twee leden der Gedeputeerde Staten zullen versamen, tot het keuren van Plaatsvervangers voor de Schutterij, onder de navolgende bepaling, als:
1°. Dat de bewijzen, voor den Plaatsvervanger benodigd, des daags te voren, in de bureaux van het Rivierstaal Gouvernement worden afgegeven, en
2°. Dat hij den aan te bieden Plaatsvervanger, steeds iemand van de nabestaanden of vrienden van den belanghebbende, tegenwoordig zij.
Zakende bij niet voldoende aan deze bepalingen, den aan te bieden Plaatsvervanger, niet ter keuring worden toegelaten.
En zal deze in het Provinciaal Blad worden gepubliceerd, waarbij de Gemeentebesturen uitgenoodigd, aan den inhoud dezes de meeste publiciteit te geven.
Hertogenbosch, den 22sten December 1831.
De Gouverneur voornoemd,
J. van der ROEGHE.

NEDERLANDEN.
SABBA, den 7den Januarij.
DE BELGISCHE COURIER EN DE HOLLANDSCHE STANDAARD.
Terwijl de huyere bij van bloem tot bloem zweeft, en uit alle onjuistheden, voor den mensch in vele opzichten zoo nuttigen lesing moet te spreken en te vinden, schijnt de spin over dezelde geringe zooverwerpen, en om oordelmatig, dan verga.
Medant de werkzaamheden der huyere schiedperiode stantkundige drukpers, ten opzichte der onze.
Terwijl de partijdagbladen, die de zaak van recht en gerechtigheid voorstaan, — voor wien de misleidende stem geringer, tot de omgeloof der menichheid geboren, volksleiders, een afschuw is, aan wien het spelen met het volksgeuk a's de strafwaardigste misdand voorkomt, en dezelve daarop met de onredelijkheid eener strenge redeneerkunde zoeken te bestriden, die uit alles het beste voor de menscheit zoeken; — doorzoeken de organen der volksleiders dezelde voorwerpen, en vinden, te recht of te onrecht, voedsel voor den despoten van laatstgenoemde soort, onderscheidt zich de huyere van de bekende Courier des Pays Bas. Met eenen huyere hoogwaardigheid, moet hij, uit de taken van openbare meening, onze liefs voor den Koning, onze gehechtheid aan het vaderland, en onze onwrikbare trouw aan het maatschappelijk verdrag, die ons te verbinden om den troon van Willem I. eendrachtig houdt, verdwenen. Slechts hier en daar, waar hij onder den honig enig vergif meent te bespeuren, zal hij, aan de volksleiders in alne verwachting bedrogen, moet hij, dat middel van verhoging nemen, om het eenigzins wrege goet, door vergalching te versieren.
Wazij afwijking alles vergeefs beproefd te hebben, om sene schelding te krijgen, want er volk daar te stellen, werd hij gedrongen ten laatste te roepen: "een volk van onbegrijpelijkheid, in in Holland onmogelijk!" Enkele botten komt hij terug op dezelde voorwerpen, waarop hij vroeger reeds gesoed had, om toch zichzelf de voldoening te geven, van ziele onbeproefd te laten.
Da veel zoeken heeft hij zich eindelijk op een bij ons weinig bekend, en op althut, met onvertaalkelijke teugen, het daarin voorkomende, goedvondig, verhoort.
Eindelijk, roept hij uit, is er een Hollandach dagblad gevonden, waaraan men de ware stelling en gevoelens der Hollandche natie kan leeren kennen. Alle onze overige staatkundige tijdschriften, en dagbladen, zegt hij verder, zijn aan het gouvernement verkocht, en, wat deze laatste voorwerpen, wordt hun door den smiter des konings in de pen gelegd, terwijl al hun geschrift over de heldhede, onverzage, standvastige houding der natie, derzelver talrijke opofferingen en de tijdingen, omtrent de oetwerpen van hun gouvernement, ter versterking hunner physische hulpmiddelen, aan verdediging, naar die zekere houding, naar die besluiten gelijken, welke de groote handelhuizen betekend aanpakken of voorgaven, den dag voor dat zij zich failliet willen verklaren.
Het dagblad dan, hetwelk de Courier als het volprekandste, het nationaalste en het overtuigendste orgaan der Hollandche natie aanreemt en ter lezing aanbeveelt, is de groep op het Hollander zoude zulks vermoeden — de Standaard!

Met de meeste zorg worden dan ook de artikelen van dat blad in den Courier vertaald en overgenomen. Somszels zelfs met zoo veel spoed, dat men dikwerf in de verzoeking geraakt te vermoeden, dat de bedoelde artikelen, in Gravenhage vertaald, gelinkt, naar Brussel opgezonden worden, wanneer zij te corrigerende plaats onder de pers komen.
De de aanwijzing van het benoemde blad laat de Courier eeno aanmerking volgen, welke wij hier woordelijk overnemen:
"Four bien apprecier l'importance qu'il convient de donner aux articles du Standaard, il faut se rappeler qu'il existe en Hollande, depuis notre révolution, une loi de censure dans le sens du fameux arrêté de 1815 a l'effet de réprimer la liberté de la presse, et, comme on dit à la Haye les menées des mouchards, et que, pour être braver cette loi, il faut que le Standaard se crée une après de l'Assemblée générale."
Voor dat wij deze aanmerking, met betrekking tot het ware of onware der gevolgtrekking, ten opzichte van den Standaard beschouwen, willen wij dezelve op de thans zoo menigvuldig verspreide Belgische oppositie-bladen toepassen.
Om het gedrag der heilige artikelen tegen de Belgische revolutie en het daardoor opgeworpen gouvernement, te dogelijken te vinden in den Messenger de Gand, de Lynt, het Journal du Commerce d'Anvers en in anderen, — te versieren, maar niet zich herinneren, dat de zeggende nationale associatie, met oetwening komen, ten einde elke oppositie voor te komen, en de buisen, waarin zodanige bladen gedrukt werden, aan de overheid te gemeen, dat daartoe door geld en steklen drukt overgemaakt werd, ter mindering en derzelver redacteurs aan gebande moordelijken prijs te geven, terwijl Antwerpen en Gend, als de centrum dezer oppositie, in staat van beleg werden, en dus de dagbladen, die daar het licht zagen, aan de willekeur van een militair despotismus werden onderworpen. En, om deze maatregelen en wetten te derven te versieren, moeten de Belgische, noemde dagbladen, zich rener dan genoechzaam door de algemeene goedkeuring, gerugsteund en beschermd geloven.
Deze gevolgtrekking geloven wij, den ook in gemende, wel juist, dan die van den Courier, ten opzichte van den Standaard, overtuigd zijnde, dat geen dagblad bij ons minder gelezen en minder bekend zou zijn, dan het laatstgenoemde, — ware het niet, dat sommige der heilige weddedragingen zijner gevoelens, van tijd tot tijd, in de Noord-Ste en het Handelsblad opgenomen, dezelde bekendbaar maakten. Om de algemeene goedkeuring, weg te dragen moet men algemeen bekend zijn en is dus in dit opzigt, reeds de Courier op den doolweg — waarop trouwers, wij hem altijd hebben zien voorttrekken.
De waarheid heeft de goede, moeten wij echter bekennen, dat het weinig bekant zijn van het bedoelde blad niet voortspijlt uit de geringe kennis, welke de redactie van hetelvothearts aan den dag, ten tijde van de afwijking van de waarheid, dat men aan de geschied van den Standaard behoefte te geven, moet men zich te binnen brengen, dat in Holland, sedert onze revolutie, eeno uitdendende wet bestaat, in deelt van het bevocht besluit van 1815, ten einde de vrijheid der drukpers te bepalen, beneyans, gelijk men het in de Lage landt, de wijdingen der koudheidszaken, en dat de Standaard, om deze met de despotismus, door de algemeene goedkeuring, wel gerugsteund moet geloven, dat de

hetzelfde wordt integendeel met veel talent geschreven. De toon echter dien het aangeslagen heeft, vindt geen weerklang in de natie. En in de stemming waarin deze zich thans bevindt, waarin het geheel aanzijn: trouw aan den koning en liefde voor het vaderland ademt, is de stem van elke wederrechtelijke oppositie. Het eens roependen is de vrees niet. De welsprekendste afbrekenen van den *Standard*, vinden daardoor, even zoo min uitgang bij het volk, (in den zin zoo als wij het woord *volk* verstaan) als de leerstellingen van *St. Simon* bij het afdweringang zouden vinden.

De *Standaard* is, in vele opzichten beschouwd, het belangrijkste staatkundige oppositie- en den zin van den vroegeren belangen verstand, met het onderscheid, dat dezelve met meer opmerkzame geslepenheid en talenten wordt voorgedragen. Hij staat echter tegen *wederstand* voor, die noch bij het volk, noch bij onze nationale vertegenwoordiging bestaat. Hij is dus het orgaan zijner eigene denkbeelden, waarmede niemand zich in deze oogenblikken van noch mag vereenigen, en die door de openbare meening, en dat te rest, worden afgekeurd.

De gematigde critiek der *Noordstar* en andere onze meest bekende dag- of weekbladen, die, welke wij ons somtijds veroorloven, en welke, in het welbegrepen belang der natie, en met onze nationale eer en onafhankelijkheid onafscheidbaar verbonden is, vinden ingang bij het volk, en, om die reden, ook bij het gouvernement, dat met hetzelfde eenstemmig denkt en handelen wil. De taal van den *Standard* behoeft dus door geene exceptionele wetten gebreedeld te worden; dewijl hij in deze oogenblikken een onschadelijk vergif is. — Hij is voor het gouvernement en dus ook voor de natie niet gevaarlijk. Enkele lezer hem met genoegen alleen, en, als het ware, de staatslagen van den, over onze grenzen stippenden *vergiftigen adder* na te gaan, en met de oogen en niet met het hart te volgen.

Het eenigste kwaad dat hij sticht, en helgeen onze vertegenwoordigers, zelfs met opoffering van personele gevoelens, hebben zoeken te voorkomen, is, aan onze vijanden gelegenheid te geven tot de onware veronderstelling, dat de band, die onze partijen smeert, denzelfde slechts los omwikkelt -- en dit is, in het tijdperk dat wij thans beleven, eene misdaad, die door de algemeene verachting het best gestraft wordt.

« Nous croyons qu'il est plus raisonnable de juger le véritable état de la Hollande par les articles du Journal de la Haye, le *Standard*. Il y a loin des raisonnemens que fait ce journal indépendant à tout ce que veulent nous faire accroire quelques écrivains salariés directement par le cabinet de la Haye. Nous admettons volontiers que le roi *Guillaume* n'est pas encore disposé à céder; mais nous n'admettons pas qu'il trouve les Hollandais disposés à faire jusqu'aux derniers sacrifices, uniquement pour lui complaire. (2)

Eene tweede gevolgtrekking van den *Caprylar*, die de lezing van den *Standaard* heeft veroorzaakt.

Wanneer de *Colurier* iets zoodanigs zegt, dan moet er tussehen zijne gevoelens en die van den *Standaard* eene ongedrukte *overeenstemming* bestaan -- eene *eer*, waarnaar geen onzer overige dagbladen zal willen streven, en waaromtrent de *verschacht* tuschen hen en den *Standaard* dus niet opgewekt zal worden. De redactie van dat blad moge zich dan verheugen, door eenen *Jottrand*, *Diapetibus*, *Clas* en anderen van dat slag, als *bandgenooten*, of liever, als *kulzenooten* te worden toegejuicht. -- Zij moge het gevoelen smaken, de hand te bieden aan menschen, wier handen met het bloed en den roef van de onschuldige slachtoffers van eerijdelheid en trouw besmet zijn -- zij moge luichen, aan gesmeede plandelingen stof te leveren, om onze denkwijze en onze niet het gouvernement eenstemmige gevoelens, bij den vreedelinge in een verkeerd daglicht te kunnen plaatsen, en op die wijze onze eendragt in het handhaven onzer nationale eer en onafhankelijkheid te bezwaken. Zij moge... doch getoeg. Het licht der waarheid zal eenmaal, in weerwil van alle ons vijandige pogingen, doordringen, en den volkeren verkondigen, dat slechts eene stem uit Holland opgaat: **Met ORANJE en DOET ORANJE LEVEN OF VERGAAN!**

Heden ziet het licht en is op den 17. december uitgegeven de
wet van den 14. dec. 1831, omtrent de inkomings en aflossing van
schuld voor 1832.

— Het Eerste Kamer van de Staten-Generaal heeft zich met de wet-
ten, ter vaststelling der buitengewone behoeften voor 1832, en der
middelen om daarin te voorzien, vergenoegd.

Uit 's Bosch meldt men, dat gisteren aldaar veertien Belgische deserteurs zijn aangekomen, die, naar men verneemt, naar Thiel worden opgezonden, om bij het korps van den kolonel *Cleerens* te worden ingedeeld.

2. N. N. de Prins Veldmaarschalk zou tegen den 16den uit het
hoofdkwartier weder naar de residentie vertrekken.

— Uit Geldorp, nabij Eindhoven, wordt ons verzocht, het vol-
gende in ons blad mede te deelen: myn vader, en mijn

» Voor eenige dagen had hier een droevig sterfgeval plaats; een arbeiderman, vader van een behoeftig huisgezin, kwam onver-

(2) Wij gelooven het redelijker, dan waren toenland van Holland te beoordeelen naar de artikelen van het Haagsch dagblad, den Standard. De rederingen van dit onafhankelijk blad verschillen veel van die welke eenige directielijk door het kabinet te 's-Hage beoogde schrijvers om willen doen gelooven. Wij staan gaarne toe, dat koning *William* nog niet gezind is te swichten, maar wij nemen niet aan, dat hij de Hollanders gezind vinde ook de laatste opofferingen, alleen om zijnentwil, te doen.

wacht te vallen, eene nog zwangere vrouw en negen kinderen, waarvan het oudste niet meer dan dertien jaren bereikt heeft, naar de geboorte.

4. Waarom was dit noodlotige sterfgefal si e goet teken
der ewigsalievenen ruchtloos gevoeren tot heten volkeren der
5de en 6de kompagnien dragonders no. 4, en der 5de kompagnie
dragonders no. 5, alhier gekapitaaliseerd, vereenigd tot en
derstondt der ongelukkigigen en bragten milde bijdragen bijeen,
tot voorsiening in derzelver nood; insgelijks stonden alre weder-
zijde de dragonders der 5de en 6de kompagnien voornemd vrij-
willig en uit gemeen twee, drie à vier dagen tractement, ten-
zijde eene al. groote dank worden ook al naam dat bewijdadig-
heid. Dezen menschlievende gevers toegebracht; zegen ruste op
haren edelmoedigheid; hij vergezelle hen ook in het uur van gevaar,
wanneer hun arm het vaderland ter verdediging niet verlaten.

— Wij lezen in het brusselsche dagblad *Le Soir* hetgeen volgt:

Er wordt in de stad van niets anders gesproken dan van een nieuw protocol, hetwelk ons gouvernement zou gewonden zijn en in hetwelk slechts van België gevorderd zou worden, om van de vrije vaart op de hollandsche binnenlandsche rivieren, en stroomen af te zien; daar dit artikel van het door de conferentie voorgesteld traktaat datgeen is, op welks vernietiging koning *Willem* de de hollandsche natie het meest aandringen, zoo hoopt men van de wijsheid en gematigdheid onzer afgevaardigden, dat zij zich om deze nieuwe voorwaarden onderwerpen, en daan waarborg van hunne liefde tot den vrede geven zullen. Koning *Willem*, alsdan, in de oogen der Hollanders, geene gezonde reden meer hebbende, om zijne toetreding tot het traktaat te weigeren, zal dan wel genoodzaakt zijn, de wapenen neder te leggen (?) en de vrede van Europa zal geen gevaar meer loopen van gestoord te zullen worden."

-- De eerst onlangs tot voorzitter van den oostenrijkschen hof-
krijgsraad benoemden generaal *Erismont*, is volgens berichten uit
Weenen van 26 December, aldaar dien dag overleden. De dood
van dezen veldheer, die in zijne lange loopbaan menigvuldige be-
wijzen van opgewone krijgskundige bekwaamheden gegeven had, en
door zijne gematigdheid, zoo wel bij het dempen der Revolutie als
omwenteling in 1825, als ter gelegenheid der onlusten in Modena
en de pausselijke staten, in het afgelopen jaar, eene welverdiende
achting verworven had, wordt als een groot verlies voor Oostenrijk
aangemerkt.

BELGIE

Wien, den 16ten Jänner.

De generaal Bellard was gisteren avond nog niet aangekomen, maar werd ieder ogenblik verwacht.

— Wij vernemen dat de heer de Potter een proces zal beginnen tegen de zoodanigen zijner ambtgenooten van het voorzigtig-pra-
visioneel Belgisch gouvernement, welke van zijne afwezenheid
misbruik gemaakt hebben, om eene som van 26 à 25,000 ffr. te
bevoorschotten, welke hem toch wettig als zijnde wettigdeld in
de, door het congres, aan gezegd gouvernement toekomende
deeloutelling. De heer de Potter heeft vooral verhaard, dat al
het geld, dat hij zou kunnen terug bekomen voor de algemeene
sterm was.

— Een Rijsselsch dagblad zegt, dat de heer de Meester, Fransch gezant te Sint-Petersburg, den koning zijn dampschip heeft.

-- Een onzer dagbladen behelst de lijst der koninginnen en koninkinnen, die, in het afgelopen jaar 1851, overleden zijn. De koning van Sardinië, de groothertog van Rome, de prins magnaat van Hongarije, prins Borghese, de regerende prins van Hohenzollern-Sigmaringen, de hertogin koninkinne van Coburg en de prinses van Leuchtenberg, gemalin van den kroonprins Konstantin.

— Het handelshuis *Maberly en Comp.* te Borden, waar van een onzer dagbladen, ter gelegenheid van door dat huis aan ons gouvernement gedane aanbiedingen, de geldleening betreffende, in een reeks van artikelen, zulk een hoog financieel denkbeeld gegeven had, heeft deszelfs betalingen geschorst en zal, gelijk algemeen gevoerd wordt, andere handelshuizen in deszelfs val mededeelen.

— De heeren *Rothschild* hebben, ter beurze van Londen, obligatiën uit onze leening voor 75 pCt afgezet, terwijl zij dezelfde aan de banketballen te Parijs voor 77 verkocht hebben. De uit dezen staat van zaken spruitende debatten zijn oormaal geweest van de daling, welke ten beurze van Parijs van den 2den deelt plaats gehad. Men wilde zelfs, dat het huis *Rothschild* niet verbonden zou hebben, om de prijzen, zoo op de eene als op de andere Beurs, naar onder de 77 te bepalen. Maar deze daadzaak was ongegrond en wij kunnen verzekeren, dat de belofte, om niet beneden de 77 te verkoopen, alleen Parijs betrof; vroegere engagementen zouden niet

Veroordeeld hebben, om, wat Londen, betref, de eene degenelike voorwaarde toe te stemmen.

Onze fondsen schijnen te zullen stijgen. Gisteren stonden, ter beurze van Brussel, de 12 mill. op 85; de 10 mill. op 77 1/2. Er deden zich weinig verkopers op. Deze prijzen komen ons voor, eene gevoelige toezicht aan te duiden, die zich bij de eerste beweging in de zaken moet vertoonen.

De 24 millioenen waren genoteerd als volgt: Londen, op den 2den, 76 1/2 a 76 3/4; Parijs, op den 2den, 75 1/2 a 75 3/4; en Antwerpen, op den 2den 76 1/2 a 77 1/4.

Ter beurze van Parijs van den 2den waren, volgens, door middel van eenen cassette, aangebrachte tijdingen, alle fondsen gezegen.

FRANKRIJK.

De kamer der gedeputeerden heeft, in hare zitting, van gisteren een rapport van den heer Meynard aangeleend; hetzelve strekte om een wijziging te brengen in de wijze van perceptie der indirecte belastingen. De ontwikkeling van het voorstel zal zaterdag plaats hebben.

De kamer heeft vervolgens de discussien hervat over het ontwerp van wet, tot wijziging van de wet op de nationale garde, voor zoover het betreft het creëeren gedeelte derzelve.

In weerwil der oppositie van sommige leden van de linkerzijde, die de wet als onvoldoende beschouwden, zijn de eerste artikelen bijna zonder discussie, behoudens de door de commissie voorgestelde modificaties, aangenomen.

De *National*, terugkomende op het antwoord des konings, aan den prins *Cassimiro*, die nu naam van het corps diplomatique bij aanwezigheid van het nieuwe jaar, het woord voerde, gegeven, zegt, dat het eerst ontworpen antwoord geheel anders was, en daarin op eene vrij duidelijke wijze de ongerustheid des gouvernement en hare gezindheid om tegenstand te bieden, uitgedrukt was. Men was echter van dit voornemen terug gekomen, alhoewel juist daarom de onrustige tijdingen niet veranderd waren. Het schijnt integendeel zeker, dat ons gouvernement kennis draagt van de stellige weigering van Oostenrijk om tot het Londensch traktaat toe te treden en van deszelfs aanstaande intogt in de legation, waarvan het doel is, om het bestaand gezag in Italië te handhaven, en zich met het koninkrijk Napels in gemeenschap te stellen, hetgeen, zegt men, door zeer ernstige bewegingen bedreigd wordt. De *National* wil, voortnamelijk aan deze wijzingen, den loop der beurs van gisteren hebben toegeschreven.

De *Revue* heeft de volgende woordenwisseling mede, welke de president van den raad met den russische ambassadeur, van gisteren hebben, bij gelegenheid dat deze laatste het voornemen van een bezoek aan koning gemaakt hebben, van den koning van Holland bij de hand, in de hand, gebleven van deszelfs tegten op België, over de betrekkingen van 1815. De koning wil den ambassadeur, van de betrekkingen van den raad uitgesproken hebben.

De *Revue* zegt, dat de heer *Pasquetti* de *Borgo* hebben geantwoord, dat de koning van België van de nadeeligste gevolgen van Frankrijk hebben; de gevolgen er van voor het gouvernement des konings zouden onberekenbaar zijn. — Des te erger, zegt de ambassadeur, hielden, als reeds gezegd hebben.

De *Revue* verzoekt, dat koning *Lodewijk Philips* bij de ontvanger van het hof het corps militairen met bijzondere belangstelling ontvangen, en het zeker schijnt, dat hij aan een koning zou gezegd hebben. — Mijnheer, weldra zullen wij u nodig hebben, zegt uwen soldaten, datmen het gouvernement van België wil aanvallen. Deze woorden waren van mond tot mond gegaan en hadden iedereen ten hoogste verwondert. — Hetzelfde blad verhaalt nog, dat onlangs, bij een diner, waar zeventig gedeputeerden tegenwoordig waren, niemand er aan dacht, om de gezondheid des konings in te stellen; aanmerkingen, zegt hetzelve, behoeven wij hier niet te maken.

Het dagblad *l'Opinion* behelst het volgende:

Het gerucht liep gisteren avond, dat ten gevolge van uit Petersburg ontvangeren depesches, een soort van panische schrik aan het hof der Tuilerien was heerschende. Men zeide, dat de Koning, zeer zwaar neder gelagen over al de moeilijkheden en tegenwerkingen, gedurig herhaalde, dat hij niet wist welke partij te nemen, om aan de vorderingen der Noordsche potentaten te voldoen.

Het schijnt inderdaad, dat sedert eenigen tijd al de begooche-

lingen, die *Louis Philippe* zichzelven gevormd had, rondom hem beginnen te verdwijnen.

Uit Versailles schrijft men ons, dat in den loop der week op roerige placaten op verscheiden plaatsen in de stad waren aangeplakt; londen medailles, met de beelden van *Hendrik V*, had men in Carlistische proclamatie gewikkeld en in de kasernen geworpen.

De fondsen stonden ter beurze van gisteren (3) de 5 pCt. kont. 95,90, op tijd 96,15; de 3 pCt. kont. 66,90, op tijd 66,15; de Napelsche renten kont. 76,45, op tijd 76,40.

ENGLAND.

Londen, den 2den Januarij.

De *Courier* tracht, in zijn nummer van heden, te betoogen, dat de tot nu toe door het russisch kabinet gedane demarches, in een strjdigen zin met de 34 artikelen, hun grond vinden alleen in de begeerte van dit kabinet, om zich delicaat jegens Holland te betoonen, maar dat de keizer van Rusland, in den grond der zaak, evenzeer gezind was als de overige soevereinen, om de Belgische kwestie bepaaldelijk te regelen.

Eene deputatie van het grieksch gouvernement is naar Londen aangekomen van met Engeland en Frankrijk in conferentie te treden, over de kans van een soverein voor Griekenland.

Na de conferentie der vijf plenipotentiarissen van den 30sten December, is er een raad van de engelsche ministers belegd, welke zeer lang geduurd heeft.

De belgische fondsen zijn op onze beurs een weinig gedaald; ook onze eigen fondsen zijn dalende; zij stonden den 2den 85 1/2.

(Uittreksel uit een brief.)

Zoo wij degenen gelooven willen, die de geheimen der diplomatie zeggen te voorzien, dan zou lord *Grey* de noodzakelijkheid gevoeld hebben, om zich van de wezenlijke oogenmerken van Oostenrijk en Pruisen, omtrent de Belgische zaak te verzekeren. Of zij het vergeten hebben, dat Oostenrijk en Pruisen, ziende, dat koning *Nicolaas* het tractaat van Londen niet ratificeerde, verklaard hebben, dat huare ratificatie in dat geval noodeloos wierd. Dit belzinnig gedrag deser beide kabinetten heeft lord *Grey* doen besluiten, om een categorisch antwoord aan *Potsdam* te vragen, of zij het tractaat van Londen goedkeurden of niet afkeuren, en deze vraag zou dan ook de oorzaak van het verloop van alle die courriers naar het vaste land zijn.

Deze handelwijze van lord *Grey* is een natuurlijke gevolg van zijne positie. De 17den Januarij is de dag, waarop de kamer van het parlement hervat wordt; op dienzelfden dag zal de zich tot de hervorming kantende oppositie, ingeval de belgische zaak, in weerwil der gezegden in de troons-aanspraak, alsdan niet openbaar mogt wezen, het ministerie deswege onophoudelijk kwaden en lord *Grey* wil gereed zijn, om, op dien 17den, een categorisch antwoord te kunnen geven, ten einde dit eene onrustigheid te geraken, welke eenen nadeligen invloed op alle zaken van koning uitoeft. Ook onze fondsen gevoelen deze onrustigheid; er waren geen zaken gedaan; de speculanten zijn als verstomd en de notering der fondsen blijft van het begin der beurs tot aan het einde dezelfde.

Vreemd is het de belgische fondsen op 1 1/2 pCt. premie genoteerd te zien, zonder dat de grond prijs opgegeven wordt. Men zou haast zeggen, dat deze notering slechts *pro forma* is, en dat er in het geheel geen zaken in die fondsen gedaan worden.

De redactie van het *Algemeen Nieuws- en Advertentieblad* schijnt gebelgd te zijn, dat wij den uitgever, redacteur, en bij name genoemd hebben. Deze dan — zoo wij zijne belofte vermoeden te raden — en dit is mogelijk, dikwijft onbegrijpelijk wansacht in het vervolg redactie genoemd te worden. Ook goed, de redactie dan te gevecht, en geeft dit met onthouding te kennen, in een artikel, in het nummer van den 31 December 11. van het vengenoemd blad opgenomen, waarin het *Journal de la Haye* van ter zijde ook zijn deel ontvangt! Deze bombast te wedden zoude ons weinig meute maken; doch het is de keel niet waardig; wij laten dezelve derhalve aan het gezond oordeel van het publiek over. Ten einde onze lezers zich echter in het vinden der critiek van het *A. N. E. A.* niet vergissen, willen wij alleen aanduiden, dat het bedoelde artikel aldus begint: » In ons No. van » den 17 December noemden wij het besluit in 24 en 3 artikelen » een knoei-traktaat en de Engelsche ministers onrechtvaardige reg » ters, die te blozen zullen hebben, over de rol die zij gespeeld » hebben, in een geding dat zij hebben enz. » Wij willen alleen hierbij opmerken, dat het werkwoord hebben en te hebben bij den Heer de redactie wilden wij zeggen — een veel betrekkenend woord is, dat hij voorkeur in alles en voor alles wordt aangewend. Wij zijn intusschen der bedoelde redactie onzen ionigen dank verschuldigd.

